

TÉMA 12: MILUJEME ĽUDÍ

Prehľad témy

Výsledkom dôverného vzťahu s Bohom je srdce, ktoré je vnímavé pre službu druhým, a túžba poslúchať Boha a páčiť sa mu. Láska k Bohu má vždy za následok lásku k ľuďom. Život kresťana je život charakterizovaný láskou k Bohu a k ľuďom, vyvažovaním túžby slúžiť Bohu a potreby rásť v našom vzťahu s ním. Je ťažké udržať si túto rovnováhu. Keď hľadáme hlbší vzťah s Bohom, ako dosiahneme rovnováhu medzi našimi vlastnými duchovnými potrebami a službou iným?

V tejto téme:

- Zameriame sa na spojenie medzi živým vzťahom s Bohom a úprimnou službou druhým.
- Vyhodnotíme náš vlastný záväzok voči súkromnému času s Bohom a aj k službe Bohu.
- Preskúmame, ako sa uprostred mnohých nárokov na náš čas dá usilovať o všetko, čo od nás Boh žiada.
- Zhodnotíme celý kurz a vypracujeme nejaké plány na aplikáciu toho, čo sme sa naučili.

Pochopenie témy

Aký je vzťah medzi službou Bohu a dôverným vzťahom s Bohom? Naozaj môžete mať jedno bez druhého? Ako môžem vybalansovať obe tak, aby som zabezpečil, že nie som taký zaneprázdnený službou, aby som kvôli tomu nebol bližšie k Bohu; a že nie som taký zameraný na duchovné cvičenia, že kvôli nim pre Boha nič nerobím? Čo ak chcem slúžiť, ale neviem kde a ako? Ako Boh chce, aby som preukázal lásku k nemu tým, že milujem iných? Čo od nás Boh vyžaduje, keď vezmeme do úvahy zaneprázdnené životy, ktoré vedú mnohí z nás?

Výroky

(Výroky sú úryvky a citáty, ktoré vás majú priviesť k uvažovaniu o téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Uctievanie zmocňuje k službe; služba je vyjadrením uctievania. Zbožnosť si vyžaduje disciplinovanú rovnováhu medzi oboma... angažovať sa v jednom bez druhého vlastne znamená nezažívať ani jedno z nich.“ – Donald Whitney

„Ako je možné, aby som popri trávení času s rodinou a snahe vtesnať do môjho života chvíle pre osobný vzťah s Bohom, bol zapojený ešte aj do služby mimo moju rodinu a prácu?“

„Je faktom, že každý, kto čokoľvek pre Boha robí, má bez výnimky pracovité srdce. O Lutherovi sa hovorí, že pracoval tak usilovne, že často padol do postele bez toho, aby si čo i len raz za rok vymenil prestieradlo!“ – Kent Hughes

„Vypočítavý svätý nebude ani svätý, ani šťastný. Požehnaný bude radostný darca, štedrý darca. Keď začneme kalkulovať, koľko si môžeme dovoliť urobiť alebo dať, prestaneme žiť vierou a závislosťou na milosti.“ – Warren Wiersbe

„Duchovné cvičenia nemajú byť považované za zámienku na oddelenie a izolovanie sa od sveta. Skôr by mali byť pokladané za prostriedok, ktorým dobjeme svet. Nie zrieknutie sa sveta, ale služba vo svete – to je zmyslom disciplíny ducha, ako je zobrazený v Biblii.“ – Donald G. Bloesch

„Keď sa delíme o seba s druhými, dávame im najcennejšie vlastníctvo, ktoré máme: život a čas... Keď niekomu dávate svoj vzácny čas, počúvate, súcitíte, modlite sa a pracujete, ten čas nikdy späť nedostanete. Keď už je raz preč, tak je preč; avšak pre kresťanov je síce zdieľaný čas tiež preč, *ale nikdy nie je stratený*. Stáva sa investíciou do večnosti, ktorá prinesie ovocie, keď uvidíme nášho Spasiteľa.“ – Warren Wiersbe

„Radostne slúžte Hospodinovi.“ – Žalm 100:2

Príklady zo života

Marcela

Marcela je slobodná matka, ktorej deti radi chodievajú do zoolologickej záhrady a ona sa domnieva, že vie prečo. Cítia sa tam presne ako doma, pretože tak často sa ich domáci život podobá zoo! Zdá sa jej, že neustále niekam uteká, z domu do jaslí, do práce, vyzdvihnúť deti na športové krúžky a späť domov. Doma trávi čas doháňaním prania špinavého oblečenia, účtami, domácimi úlohami s deťmi, umývaním riadu, atď. A predsa vždy vníma, že je pozadu. Raz v nedeľu v kostole pastor káže o potrebe tráviť určitý čas v súkromí s Bohom a tiež o potrebe verne slúžiť v cirkvi. Marcela sa chcela uprostred bohoslužieb postaviť a zakričať: „Ako?“ Čo by ste jej povedali?

Lukáš

Lukáš si vždy dával vysoké ciele. Pracoval usilovnejšie než ktokoľvek iný v jeho pracovnej skupine a bol jedným z najrýchlejšie stúpajúcich ľudí v kariérnom rebríčku v dejinách spoločnosti. Hoci si želá, aby mohol tráviť viac času so svojou rodinou, s Bohom a službou iným, miluje adrenalín zaneprázdnenosti, ktorý mu prináša jeho usilovná práca. Lukáš vie, že jeho život nie je vyvážený, ale nevie, ako z toho kolotoča von, ako sa zamerať na niečo iné mimo jeho kariéry. Vie, že skutočne duchovne nerastie, a v podstate nie je pre nikoho užitočný. Čo by ste Lukášovi povedali?

Kamil

Kamil veľmi rád trávi čas v Božom Slove. Je tak trochu zapojený v miestnom zbore, ale celé hodiny presedí doma za počítačom s otvoreným biblickým programom. Niektorí ľudia zo zboru si myslia, že je trošku čudný, ale Kamil sa stále považuje za veľmi oddaného kresťana, pretože denne venuje hodiny štúdiu Biblie a modlitbe osamote. V skutočnosti dobre nepozná iných ľudí a vo vzťahu k nim vôbec nerastie.

Aký je váš názor? Je možné rásť v dôvernej láske k Bohu, a zároveň byť od druhých ľudí viac izolovaným? Naozaj Kamil rastie míľovými krokmi, ako si myslí, alebo len klame sám seba?

Aká hlavná otázka alebo téma tu stojí pred nami?

Štúdium Písma

Lukáš 10:38-42

Ako išli ďalej, vošiel do jednej dediny, kde ho prijala do domu istá žena menom Marta. 39 Mala sestru, ktorá sa volala Mária. Tá si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slová. 40 Marta však mala plné ruky práce s obsluhou. Zrazu zastala a povedala: Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samu obsluhovať? Povedz jej, aby mi pomohla! 41 Pán jej však povedal: Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, 42 a potrebné je len jedno. Mária si vybrala dobrý podiel, ktorý sa jej neodníme.

Lazar, Mária a Marta boli Ježišovými najbližšími priateľmi. Evanjeliá zaznamenávajú, že u nich niekoľkokrát pobudol a takmer isto u nich býval, kedykoľvek sa ocitol v ich regióne. Všimnite si ten kontrast medzi Máriou a Martou.

Ježiš povedal: „Potrebné je len jedno.“ Čo je tou najdôležitejšou vecou?

Čo podľa vás myslel tým, keď povedal: „...dobrý podiel, ktorý sa jej neodníme.“

Ste podobnejší Márii sediacej pri Ježišových nohách, alebo horúčkovito obsluhujúcej Marte? Čo je najlepšie?

Marek 1:35-45

Nadránom, zavčasu, ešte za tmy vstal a vyšiel von. Odobral sa na osamelé miesto a tam sa modlil. 36 Šimon a tí, čo boli s ním, sa ponáhľali za ním. 37 Keď ho našli, povedali mu: Všetci ťa hľadajú!

38 On im povedal: Poďme inde, do blízkych mestečiek, aby som aj tam kázal; veď nato som prišiel. 39 Chodil po celej Galilei, kázal v ich synagógach a vyháňal zlých duchov.

40 Tu prišiel k nemu malomocný a prosil ho na kolenách: Ak chceš, môžeš ma očistiť.

41 Ježiš sa nad ním zľutoval, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal mu: Chcem, buď čistý! 42 Jeho malomocenstvo hneď zmizlo a bol očistený.

43 Prísne ho napomenul a hneď ho poslal preč. 44 Povedal mu: Hľad', aby si nikomu nič nepovedal, ale choď, ukáž sa kňazovi a prines obetu za svoje očistenie, ako prikázal Mojžiš — im na svedectvo. 45 Lenže on po svojom odchode začal o tom veľa rozprávať a rozchyrovať, čo sa stalo, takže Ježiš už nemohol verejne vojsť do mesta a zdržiaval sa vonku na osamelých miestach. No i tak za ním zovšadiaľ prichádzali.

V Markovi 1 zahliadneme Ježišov život na začiatku jeho služby, keď jeho popularita stúpala. Okolo neho sa zhromažďovali tisíce ľudí, vrátane tých, ktorí hľadali uzdravenie, davy, ktoré sa zaujímali o jeho učenie, a nasledovníci, ktorí sa s ním snažili tráviť toľko času, koľko len bolo možné. Uprostred všetkej tejto aktivity sa Ježiš rozhodol na chvíľu zástupy zanechať, aby trávil čas so svojim Otcom. Keď ho učeníci našli, boli rozrušení. Ako mohol opustiť zástupy ľudí, ktorí zúfalo potrebujú jeho pomoc a službu?

Premýšľajte o požiadavkách na Ježišov čas. Prečo si myslíte, že sa zobudil pred svitaním, aby trávil čas s Bohom?

Prečo boli učeníci rozrušení, keď ho našli?

Na základe týchto veršov opíšte, ako Ježiš vyvažoval čas strávený službou pre iných s časom stráveným v tichých chvíľach so svojim nebeským Otcom.

1Jánov 3:16-18; 4:20-21

Lásku sme poznali podľa toho, že on položil svoj život za nás; aj my máme klásť život za bratov. 17 Ak však má niekto pozemský majetok a vidí svojho brata v núdzi, a zatvorí si pred ním srdce, ako v ňom môže byť Božia láska? 18 Deti, nemilujme slovom ani rečou, ale skutkom, opravdivo.

4:20 Ak niekto hovorí: Milujem Boha a nenávidí svojho brata, je klamár. Ved' kto nemiluje svojho brata, ktorého vidí, nie je schopný milovať Boha, ktorého nevidí. 21 A toto prikázanie máme od neho, aby ten, kto miluje Boha, miloval aj svojho brata.

Ján nám ukazuje, ako úzko je prepletená láska k Bohu s láskou k ľuďom. Boh nám hovorí, že nemôžeme povedať, že ho milujeme, ak to viditeľne nepreukazujeme v tom, ako sa správame k iným ľuďom.

Nahliadnutie do iných zdrojov

„Samota a služba“, Jeff Jones

V origináli použité s povolením autora. Všetky práva vyhradené.

Samota a služba

Jeff Jones

Čo vám príde na myseľ, keď premýšľate o dôvernom vzťahu s Bohom? Možno je to tiché, osamelé miesto. Možno idylická scenéria v lesoch. Jemný vánok vanúci pomedzi stromy a upokojujúci zvuk tečúcej vody v neďalekom potôčiku. Ste tam so svojou Bibliou a trávite nekonečné hodiny osamote s Bohom. Tiché, pokojné potešenie.

Je pravda, že dôverný vzťah s Bohom si vyžaduje čas samoty a pokojného vychutnávania si Božej prítomnosti. A predsa, dôverný vzťah s Bohom znamená oveľa viac než len pokojnú skúsenosť pri brehu rieky. Pulzujúci, dôverný vzťah s Bohom nie je statický, ale je v pohybe, nie je jednotvárnny, ale je dynamický. Nie je len pokojný, je aj produktívny. Nemôžete rásť v dôvernom vzťahu s Bohom a zostať nezmenení. Ani nemôžete zostať nečinní.

Intimita s Bohom zahŕňa aj samotu aj službu. Keď Boží Duch vládne našim srdciam a životom, premieňa nás a používa nás na premieňanie životov iných. Dejiny cirkvi rozprávajú o tých, ktorí vo svojom úsilí o vzťah s Bohom hľadali len samotu a tiché rozjímanie. Niektorí sa utiahli na púšť, ďalší do kláštorov. Minulý rok som navštívil antickú rímsku vežu v meste Trier v Nemecku, kde istý mních prežil celý svoj dospelý život zalezený v maličknej cele, aby zasvätil svoj život modlitbe. Aký biedny život! Viete si predstaviť jeho príchod do neba, keď si uvedomí, že dôverný vzťah s Bohom sa nevytvorí vtedy, keď sa utiahneme preč od života a vzťahov s inými, ale dôverný vzťah s Bohom sa tvorí vtedy, keď sa zapájame do života a do vzťahov s druhými?

Mnohí z nás však pravdepodobne nepadnú do pasce askézy stredoveku. Pre nás je oveľa ťažšie utiahnuť sa, oddeliť sa od šialenstva našich životov dvadsiateho storočia. Štúdie ukazujú, že priemerný pastor strávi iba sedem minút denne na modlitbe s Bohom. Aj s touto situáciou niečo nie je v poriadku!

Premýšľajte o Ježišovi. On nám ukázal iný druh spirituality, rovnováhu času osamote a času služby druhým. Od prvých dní Jeho služby priťahoval veľké davы. Veľa dní strávil s nimi uzdravovaním ich chorôb, vyučovaním a názorným preukazovaním služby a lásky. Avšak Ježiš často od zástupov odišiel, niekedy aby trávil čas so svojimi učeníkmi a inokedy so samým Bohom.

Dôverný vzťah s Bohom si vyžaduje samotu a produkuje službu. To je rovnováha, ktorú Ježiš prejavoval, a o ktorú sa máme usilovať. Niektorí z nás potrebujú počuť

posolstvo: „Neseď tam len tak, rob niečo!“ Ďalší z nás možno potrebujú: „Prestaň stále niečo robiť, sadni si!“

**Dôverný vzťah
s Bohom si vyžaduje
samotu a produkuje
službu.**

**Nevyhnutnosť
samoty: *Prestaň
stále niečo robiť,
sadni si už!***

V americkom živote dvadsiateho storočia veľa o samote nepremýšľame. A predsa, ak chceme byť blízko Boha, musíme pamätať na to, že sú veci, ktoré sú dôležitejšie než horúčkovitá aktivita. Vezmite si biblický príklad Márie a Marty. Popri tom, ako si čítate ich príbeh, pýtajte sa samých seba, na ktorú z týchto dvoch žien sa najviac podobáte.

38 Ako išli ďalej, vošiel do jednej dediny, kde ho prijala do domu istá žena menom Marta. 39 Mala sestru, ktorá sa volala Mária. Tá si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slová. 40 Marta však mala plné ruky práce s obsluhou. Zrazu zastala a povedala: Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samu obsluhovať? Povedz jej, aby mi pomohla! 41 Pán jej však povedal: Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, 42 a potrebné je len jedno. Mária si vybrala dobrý podiel, ktorý jej nikto neodníme (Lukáš 10:38-42).

Aj Marta, aj Mária Ježiša milovali. Marta bola dokonca tou, ktorá Ježiša do ich domova pozvala. A predsa, keď Ježiš vošiel dnu, urobila nesprávne rozhodnutie. Mária si zvolila ten lepší podiel. Čo je lepšie než služba Ježišovi? Čo je lepšie než horlivé robenie všetkého, čo môžete, aby ste ho potešili? Niekedy je to sedenie pri Jeho nohách, jednoducho trávenie času v Jeho prítomnosti – vychutnávanie si tichého rozjímania pred Ním, skúmanie našich životov a komunikovanie s Ním.

Spomínam si na obdobie, keď som si zvykol predlžovať čas trávený v Božej prítomnosti, čas, keď som „vypadol“ preč, aby som sa zameral na Boha, keď bol On hlavným bodom môjho dňa. Sadol som do auta a išiel som k jazeru, ktoré sa nachádzalo pri dome mojich rodičov, alebo som išiel zopár hodín smerom k hornatej krajine Texasu, alebo na pobrežie. Boli to bohaté obdobia, niektoré strávené v modlitbe, niektoré v Božom Slove a niektoré len jednoducho radujúce sa z ticha, ďaleko od horúčkovej aktivity života.

Možno si tiež spomínate na také obdobia vo vašom vlastnom kresťanskom živote. Sú dôležité. Ak neodídeme preč, či už na pár minút do ticha nášho domu, alebo na pár hodín či dní na tiché miesto, zistíme, že náš vzťah s Bohom sa stáva chladným a mechanickým. Naše kresťanstvo sa stane prázdnejším a pokryteckým. A keď nekonečná aktivita vysuší našu duchovnú vitalitu, naša služba a vzťahy sa stanú plytkými. Chuck Swindoll kladie zopár prenikavých otázok:

„A čo vy? Ste obeťami hlučného, zaneprázdneného, preplneného sveta, v ktorom trávite mnoho hodín vášho života? Zanecháva vás to duchovne necitlivými, s tak trochu ležérnym postojom ku zboru, do ktorého chodíte, alebo k biblickému štúdiu, z ktorého ste kedysi mali potešenie? A čo modlitba? Hluk a dav vedia ako vyčerpať našu energiu a odviesť našu pozornosť, ako urobiť z modlitby ďalšiu povinnosť namiesto povzbudzujúcej úľavy. Môžete dokonca vnímať istý stupeň depresie, ktorá sa nad vami prevalí, keď si nedostatok utíšenia a ticha vyberú svoju daň.“¹

V tomto bode si možno myslíte: „Áno, správne! Samota znie výborne, okamžite to beriem. Ale tá myšlienka je nereálna!“ Možno ste matkou malých detí, ktoré pri vašich nohách neustále žobru o pozornosť. Alebo ste možno podnikateľom, ktorému sa zdá, že je neustále ťahaný na tisíc rôznych strán. Čo je kľúčom k nájdeniu samoty v živote, ktorý je taký horúčkovitý?

Kiežby som poznal nejaké skryté tajomstvo, ako si nájsť čas na samotu, ktoré by spôsobilo revolúciu v životoch ľudí, ale nemám ho. Viem len o jednom kľúči a tým ste vy. Všetko vychádza z toho, ako sa rozhodneme prežiť svoje životy, čomu hovoríme „áno“ a čomu „nie“, a z celkových cieľoch, ktoré určujú, ako trávime každú hodinu našich životov. Jediný človek, ktorý môže urobiť niečo so životom, ktorý je príliš divoký na to, aby mal čas s Bohom, si ty!

Premýšľajte o Ježišovej službe. Aká pracovná pozícia by mohla byť významnejšia než „Boh, Spasiteľ sveta, Lekár, Učiteľ, Stvoriteľ, atď.“ Kto bol zaneprázdnenejší než On, s tisíckami ľudí visiaticich na každom jednom Jeho slove, ešte viac sa dožadujúcejších Jeho pozornosti a Jeho uzdravujúcej ruky. A predsa čítame, ako si na vrchole svojej popularity

hľadal čas, aby bol osamote s Bohom: „Nadránom, zavčasu, ešte za tmy vstal a vyšiel von. Odobral sa na osamelé miesto a tam sa modlil.“ (Marek 1:35). Ježiš vedel, že si nemohol dovoliť, aby ho zástupy nadšene volajúce Mu na slávu, a dokonca ani opodstatnené potreby zranených ľudí, obrali o čas s Bohom. Jeho čas s Bohom bol kľúčom k Jeho službe. Jeho služba bola poháňaná Jeho vzťahom s Bohom a On to vedel. Ak je to pravdou v Ježišovom prípade, je to istotne pravdou o nás! Ak by niekedy niekto mohol vynechať čas s Otcom, bol by to Ježiš! On je Boh!

Pre Ježiša to znamenalo vstávať predtým, než vstal ktokoľvek iný. Toto bol jeden zo spôsobov, ako si mohol nájsť čas ticha s Bohom. Inokedy odišiel preč od všetkého, aby trávil čas na hore, ďaleko od Jeho zvyčajnej rutiny.

Je to skutočne naše rozhodnutie. Môžeme zostať horúčkovito zaneprázdnení a skončíme zúfalo prázdni. Alebo môžeme byť uprostred našich zaneprázdnených životov disciplinovaní v tom, že si vyhradíme

Všetko vychádza z toho, ako sa rozhodneme prežiť svoje životy, čomu hovoríme „áno“ a čomu „nie“...

čas a odídeme preč, zídeme z kolotoča činnosti a strávime čas v samote s našim Bohom a s našimi myšlienkami. Môže to znamenať ťažké rozhodnutia, dokonca aj zjednodušenie našich životov, častejšie hovoriť „nie,“, alebo že si sami pre seba zvolíme menej vysokých cieľov. Dôverný vzťah s Bohom niečo stojí a vyžaduje si, aby sme hľadali čas samoty, čas v tichého premýšľania pred Ním.

Nevyhnutnosť služby: *Nesed' tam len tak, rob niečo!*

Pravda, poľahky môžeme byť zaneprázdnení službou Pánovi bez toho, aby sme spoznali Toho, ktorému slúžime.

A predsa je pravdou, že je nemožné rásť v našom vzťahu s Bohom a nebyť aktívne zapojení v službe Jemu tým, že slúžime iným. Ukážte mi človeka, ktorý je apatický voči službe Bohu a iným

ľuďom, a budete mi ukazovať človeka, ktorý s Bohom nemá veľmi dôverný vzťah. Keď ste naozaj do Krista zamilovaní, niet pomoci, budete mu slúžiť.

Vráťme sa späť k príbehu Márie a Marty, pretože ich príbeh to veľmi dobre ilustruje. Krátko

pred svojou smrťou je Ježiš znova u Márie a Marty. A opäť tu vidíme Máriu, ktorá robí neuveriteľné rozhodnutie:

„Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde býval Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych. 2 Pripravili mu tam hostinu. Marta posluhovala a Lazár bol medzi tými, ktorí s ním stolovali. 3 Mária vzala libru veľmi drahej pravej nardovej myrhy, pomazala Ježišovi nohy a poutierala mu ich svojimi vlasmi. A dom sa naplnil vôňou myrhy.“ Ján 12:1-3

To, čo urobila Mária bolo absolútne neuveriteľné! Máriin skutok služby bol prinajmenšom extravagantný. Pomazala Jeho nohy pravou nardovou myrhou, veľmi drahým parfumom vyrobeným z bylínok dovezených zo severnej Indie. Ľudia ho zapečatovali v alabastrových nádobách a odpečatovali to len pri veľmi vzácnych a výnimočných príležitostiach. Vybrala si teda veľmi vzácny a drahý parfum. A nielen to: Mária použila úplne celú nádobu. Ján

nám hovorí, že mala hodnotu ročnej mzdy. Ľudia často používali parfumsy a oleje ako istý druh sporiacich účtov; parfum predávali vtedy, keď potrebovali peniaze. Máriina nádoba nardovej myrhy mohla mať hodnotu jej celoživotných úspor! Mária tiež porušila zvyčajný zvyk pomazávania hlavy človeka a namiesto toho pomazala (t.j. vyliala olej na) jeho nohy. Umývať niekoho nohy bola zvyčajne práca otroka a otroci bežne neumývali nohy použitím drahého parfumu! V tomto skutku preukázala Mária nielen to, že bola Ježišovou služobníčkou, ale tiež to, že ten drahý parfum nebol vhodný na Ježišovu hlavu. Bol vhodný len na jeho nohy. Nakoniec, na utretie Ježišových nôh použila Mária namiesto uteráka svoje vlasy. V tej kultúre by si počestná žena ako Mária na verejnosti vlasy nikdy nerozpustila. Ale Mária to urobila a dokonca nimi utiera Jeho nohy. Naozaj to bol výnimočný skutok služby!

Prečo urobila niečo také extravagantné?

Pretože Ho milovala.

Najlepšie slúžime tým ľuďom, ktorých najviac milujeme. Spomeňte si, keď ste sa prvýkrát do niekoho zaľúbili, možno do vášho manžela alebo manželky, alebo ak nie ste ženatí a vydaté, spomeňte si na súčasnú alebo bývalú priateľku či priateľa. Viem, že keď sme s Christy začali

spolu chodiť, urobil by som pre ňu čokoľvek. Keď som jej slúžil, dokonca aj tými podradnými spôsobmi, bolo to všetko iné, len nie bremeno. Bolo to potešenie! Keď premýšľam o niektorých konkrétnych spomienkach, ktoré mám, niektoré veci, ktoré som urobil, aby som jej preukázal lásku, boli takmer trápne! A predsa jej stále rád slúžim a preukazujem jej extravagantnú lásku. Tí, ktorí hlboko milujú, slúžia extravagantne a sotva pomyslia na to, čo ich to stojí.

Prečo sme potom takí odmeraní, keď príde na Boha? Napríklad, vieme byť takí vypočítaví ohľadne toho, čo dáme Bohu. Namiesto toho, aby sme dávali extravagantne a s radostným postojom, často dávame lakomo a skúpo. A ak dávame štedro, tak sa z toho netešíme. Čo je na tomto obraze zlé? Alebo premýšľajte o vašom čase a talentoch, ktoré vám Boh dal. Na aké účely ich venujeme? Prečo sme takí zdržanliví, keď príde na Boha?

Možno dôvodom, prečo sme často takí vypočítaví a zdržanliví slúžiť Bohu s našim

**Tí, ktorí hlboko milujú,
slúžia extravagantne
a sotva pomyslia na to,
čo ich to stojí.**

časom, talentom a pokladmi, je, že náš vzťah s Ním nie je taký, aký by mal byť. Práve preto má mať dôverný vzťah s Bohom prednosť pred službou. Naša služba Bohu pramení z nášho vzťahu s Ním. Ak toho vzťahu nemáme dosť, naša služba časom utrpí. Pomaly nám bude pripadať stále viac zatažujúcou alebo nezmyselnou, a nakoniec buď zo služby druhým odídeme, alebo budeme slúžiť suchým, neproduktívnym spôsobom. Avšak, keď sa usilujeme o dôvernosť s Bohom, nedá sa neslúžiť Mu. Milujeme Ho!

Spomeňte si na proroka Izaiáša. Keď videl Boha v celej Jeho sláve, čo povedal? „Tu som, Pane, pošli mňa!“ Keď poznáme Boha a vidíme Ho takého, aký je, budeme chcieť konať Jeho vôľu a byť k dispozícii pre Jeho zámery. To je dôvod, prečo apoštol Pavol povedal: „Veď nás ženie Kristova láska.“ Jeho vnútorným nutkaním slúžiť Kristovi ako apoštol bola jeho láska ku Kristovi. Žiadna obeť pre Krista nebola príliš veľká. Ak naozaj rastieme v milujúcom vzťahu s Bohom, toto sa bude odrážať v našej službe Jemu vtedy, keď si nás bude používať na to, aby sme mali vplyv na iných ľudí okolo nás.

Slúžite Bohu verne? Ste zapojení do služby iným? Čo robíte, aby ste sa zúčastňovali na tom, čo On robí vo svete v procese budovania svojej cirkvi? Dávate štedro alebo s nevôľou? Slúžite s radostným entuziazmom alebo s narastajúcou otupenosťou? Je to Boží zámer, ktorý vám diktuje, ako využivate váš čas, vaše peniaze a vaše schopnosti?

Odpovede na tieto otázky sú neuveriteľne dôležité, a len vy na ne môžete odpovedať. Ak nemôžete odpovedať tým spôsobom, akým by

ste radi odpovedali, urobte si úprimný súpis vášho vzťahu s Bohom. Potom začnite slúžiť, dajte sa k dispozícii Jemu, aby ste sa stali súčasťou toho, čo On prostredníctvom svojej cirkvi robí vo svete. Keď začnete slúžiť, uvidíte, ako vás môže Boh jedinečne použiť na podporu Jeho práce vo svete a v službe druhým.

Nerozprávajte o tom, že ste blízko Bohu, ak neslúžite iným. Klamali by ste sami seba. Keď skutočne milujeme Boha, našou starosťou bude slúžiť Mu celými našimi životmi. Dôverný vzťah s Bohom je motiváciou extravagantnej služby Bohu.

Záver: Koč aj koňa zapriahajme v správnom poradí, ale nezabavme sa ani jedného.

Potrebujeme zabezpečiť, aby voz bol pri správnom konci koňa. Služba je motivovaná a poháňaná naším vzťahom s Bohom. A rastúci vzťah s Ním bude vždy nasledovaný zmysluplnou a obetavou službou Jemu. Toto dvoje sa od seba nedá nikdy oddeliť.

„Prestaň stále niečo robiť, sadni si!“ Niektorí z nás to potrebujú počuť a uniknúť zo zaneprázdnenosti, ktorou sami seba obklopujeme, do oddeleného času s Bohom. „Neseď tam len tak, rob niečo!“ Rastúci dôverný vzťah s Bohom nás motivuje slúžiť Jeho zámerom vo svete. Trik je v tom, aby sme boli zaneprázdnení konaním Božieho diela a zároveň aby sme cielene rástli v našom vzťahu s Bohom. Takýto druh vyrovnaného života Boh požehnáva a mocne používa na svoju slávu.

*

Poznámky:

¹ *Intimacy with the Almighty* (Dallas: Word Publishing, 1996), 43-44.

Príprava vlastnej odpovede

1. Napíšte pár viet o tom, ako naša služba Bohu ovplyvňuje náš vzťah s ním.
2. Uveďte, ktorá disciplína je pre vás najťažšia: samota alebo služba? Ste s oboma spokojní? Aké kroky môžete urobiť k tomu, aby ste boli v oboch poslušnejší?
3. Venujte chvíľu ohliadnutiu sa po predchádzajúcich témach tohto kurzu. Ktoré témy mali na vás najväčší vplyv? Spíšte si ich a stručne k nim uveďte dôvody, prečo vás ovplyvnili.

Téma

Dôvod

4. Na ktorej jednej hlavnej oblasti alebo pravde vnímate, že Boh chce, aby ste vo svojom vlastnom živote najviac pracovali? Aký je váš plán napredovania v tejto oblasti? (Buďte takí konkrétni, ako je to len možné). Buďte pripravení podeliť sa o to so skupinou, aby vás tak mohli povzbudiť a zároveň byť vašou odpoveďou povzbudení.
5. V modlitbe zvážte pokračovanie v kurze s ďalšou knihou z tejto série - *Objavovanie tvojho miesta v Božej rodine*, ktorá vám pomôže porozumieť tomu, čo Boh prostredníctvom cirkvi vo svete robí a ako jedinečne vás stvoril, aby ste mohli byť súčasťou plodnej, naplňajúcej služby.

Diskusia o téme

1. Aký je vzťah medzi našou službou Bohu a našim vzťahom s Bohom? Môžete mať jedno bez druhého?

2. Ako sa môžeme vyhnúť nevyváženosti, pri ktorej sme buď byť príliš zaneprázdnení v službe so žiadnym časom pre Boha, alebo máme dostatok času s Bohom, ale sme málo zapojení alebo vôbec nezapojení v službe?
3. V článku Jeffa Jonesa sú spomenuté dva príkazy, ktoré potrebujeme počuť: *Prestaň stále niečo robiť, sadni si!* a „*Nesed' tam len tak, rob niečo!* Ktorý z nich potrebujete počuť vy? Prečo? Ktorý z nich podľa vás potrebuje počuť súčasná cirkev?
4. Prečo si myslíte, že tak veľa kresťanov sa v žiadnej významnej miere nezapája do služby druhým?
5. Aké sú najväčšie prekážky toho, aby ste Bohu slúžili tak verne, ako by ste chceli? Ako ich môžete prekonať?
6. Ako môže cirkev podporovať hlbšie, dôvernejšie medziľudské vzťahy?
7. O aké špecifické spôsoby preukazovania lásky k druhým máte tento týždeň v úmysle sa usilovať?
8. Keď sa obzriete späť na celý kurz, ktorá téma vás najviac ovplyvnila? Prečo? Ako vám tento kurz pomohol vybudovať si s Bohom ešte dôvernejší vzťah?

Praktické činy poslušnosti

1. Ako táto diskusia zmenila vaše pôvodné porozumenie tejto téme? Svoje myšlienky zhrňte tu:
2. Ako by mohli tieto zmeny veľmi prakticky ovplyvniť váš život (správanie, postoje, atď.)?
3. Umožnite ostatným sledovať váš rast: Stanovte si ciele rastu v tejto oblasti vašej viery a podelte sa s nimi vo vašej skupine alebo s moderátorom skupiny.

S Božou pomocou budem:

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola